

ת"פ 39190/10-15 - מדינת ישראל נגד עלי בן סعيدabo יוסף

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 39190-10-15 מדינת ישראל נ'abo יוסף
בפני כבוד השופט שלמה בנגאי

בעניין:

מדינת ישראל	המאשימה
באמצעות עו"ד ערן בראור	
	נגד
علي בן סعيدabo יוסף באמצתו בא כוחו	הנאשם
עו"ד אורן בראון ממשרד עו"ד שלומי	
בלומנפולד	

הכרעת דין

כללי:

בנוגד הנאשם, הוגש כתוב אישום שיחס ל用自己的 של **איסור החזקת ערך טبع מוגן** - בניגוד לסעיפים 33 (ד) ו-57 (א) לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים הנצחה, התשנ"ח 1998 (**להלן: "החוק"**), ובניגוד לתקנה 2(א) לתקנות גנים לאומיים, שמורות טבע ואתרי הלאום (איסור פגעה בערכי טבע מוגנים), התשמ"ד - 1983; **וצייד חיית בר מוגנת ללא יותר וללא רישיון צייד** - בניגוד לסעיפים 2 ו-14 (ב) לחוק הגנת חיות הבר, התשט"ו - 1955 (**להלן: "החוק"**).

על פי הנטען בכתב האישום, בתאריך 13.12.28 בשעה שאינה ידועה למאשימה ועד, לכל הפחות, שעה 19:35 בסמוך לצומת אchipod החזק הנאשם, בתוך הרכב מסווג ניסאן טראנו, בו הוא נהג, ובו ישבו שני נוסעים, ב-26 חולגות מთואת בתוך תיק.

החולגות כולן נורו ונשחתו בצווארן באמצעות חפץ חד. ברכב נמצא גם רובה צייד חד קני מתוצרת בנגלי בתחום נרתיק,תיק ובו 69 כדורי צייד, חגורת כדורים, משקפת, סכין שחורה ועליה נזחה וኖצות שזהו כנוזות שלוי נודד.

רכב הטראנו הנזכר נצפה באותו מועד בשעה 17:20 או בסמוך לכך, בחלוקת חקלאית הסמוכה לתחנת דלק פז שבгин גדרה לחפץ חיים כאשר חלקו האחורי של ושלשה אנשים, מתעסקים עם חולגות המצויות ברכב.

החולגות ניצדו על ידי הנאשם באותו מועד באיזור גדרה.

עמוד 1

החווגלה הינה חיית בר מוגנת וערק טבע מוגן. במשמעותו כאמור, החזיק הנאשם בחיות בר מוגנת ובערך טבע מוגן וכן צד חיית בר מוגנת. לנאשם לא היה היתר למשמעו.

תשובה הנאשם לכתב האישום:

הנאשם כפר בעובדות כתב האישום וטען לחיפוש לא חוקי שנערך ברכבו. לאור זאת, התיק נוטב לשמיעה בפני מותב זה (ראה פרוטוקול דין מיום 16/6/2023 בפני כב' השופטת אורית קנטור, סגנית נשיא).

תמצית פרשת התביעה:

התביעה העידה את פקחי רשות הטבע והגנים שטיפלו באירוע, הגישה מסמכים שונים בהם דוח על תפיסת החוגלות, חוות דעת מומחים, תמונות המתעדות את כלי הצד והחווגלות שניצודו.

תמצית פרשת ההגנה:

הנאשם בחר שלא להעיד, סגورو טען, בתום פרשת התביעה, כי אין להשיב לאשמה, וביקש כי טענותיו אלה יושמו כסיכון טענותיו בתיק זה (עמ' 39 שורות 26-28). כמו כן, הוסיף והגיש סיכומים מפורטים בכתב.

דין והכרעה:

כאמור, לפי כתב האישום, הנאשם נתפס בזמן אחיהוד, כשהוא מחזיק ברכבו, בו ישבו שני נוסעים, ב-26 חוות מותת כאשר כולם נורו ונשחתו בצוואר באמצעות חפץ חד. ברכב נמצאו גם רובץ ציד, תיק ובו 69 כדורי ציד, חגורת כדורים, משקפת, סכין ועליה נזנות.

עוד נטען בכתב האישום כי הרכב נצפה כשעתיים קודם לכן, בחלוקת חקלאות הסמוכה לתחנת דלק, כאשר יושבי הרכב טיפולו בחווגלות המצויות בתחום הרכב.

העבירות המיחסות לנאשם הן עבירות של אחריות קפידה, וכוללות איסור החזקת ערק טבע מוגן לפי סעיפים 33(ד) ו-57(א) לחוק הגנים הלאומיים והתקנות על פיהם, וכן ציד חיית בר מוגנת ללא היתר וללא רישיון ציד לפי סעיפים 2 ו-14(ב) לחוק להגנת חיית הבר.

נציג בקצרה את התשתית הנורמטיבית הדרושה לעניין, ועל גביה נבחן את העובדות שהוכחו במשפט.

סעיף 33(ד) לחוק הגנים הלאומיים קובע כדלקמן:

"לא יסחר אדם בערך טבע מוגן, אלא על פי היתר כללי או מיוחד מעת המנהל, ולא יחזיק אדם בערך טבע מוגן, אלא על פי היתר כאמור או אם רכש היתר לטבע מבעל היתר סחר באותו ערך טבע".

"ערך טבע" מוגדר בסעיף 1 לאותו חוק, כה:

"כל דבר או סוג דברים שבטבע, או חלק מהם, חי, צומת, או דומם, שמקורם בשטח המדינה או מחוץ לו".

החוק האמור מטיל את נטל הראייה על אדם שברשותו, או ב胼' רכבו, נמצא ערך טבע מוגן, וכך הנו הוראותו של סעיף 34 לחוק:

"נמצא בחזקתו של אדם, ברשותו, או ב胼' רכב, כלי שיט, או כלי טיס, שבבעלותו או בחזקתו, ושאינו רכב ציבורי, ערך טבע מוגן, עליו הראייה שהוא מחזיק בו כדי".

בכל הנוגע לצד חיות בר, קובועות הוראות סעיף 2 לחוק להגנת חיית הבר התשס"ז 1955 כדלקמן:

"לא יצוד אדם ציד או חיית בר מוגנת אלא בראשיון ציד או בהיתר על פי סעיף 3".

סעיף 1 לאותו חוק מגדיר מהי "חיית בר" כיוונך, עוף זוחל או דו חיים או כל חלק ממנו או תולדה שלו שאין טבעו לחיות במחיצתו של אדם.

סעיף 13 לחוק דין בנטול הראייה וקובע כדלקמן:

"נמצאו בחזקתו של אדם, ברשותו או ב胼' הרכבת שבבעלותו או בחזקתו, ציד או חיית בר מוגנת, עליו הראייה שהוא מחזיק בה כדי".

נמצא אם כן, כי מדובר בעבירות של אחירות קפידה. החוק אוסר החזקה של ערך טבע מוגן או פגעה בו, אלא אם המחזיק, פועל על פי היתר או רכש את ערך הטבע מבעל היתר, או ציד חיית בר על פי היתר שנייתן לו.

החוק מטיל את נטל הראייה על המחזיק /או הציד להראות שהוא מחזיק בערך הטבע/ החייב המוגנת, כדי.

על בסיס תשתיות נורמטיבית זו, נבחן את העובדות שהוכחו במשפט.

הבירור העובדתי שלහן יבחן איפוא את השאלה האם הנאשם החזיק ברשותו חיית בר מוגנת/ערק טבע מוגן וצד חיות בר כאמור, וככל שהחזיק בערך טבע מוגן, האם החזיק בו יתר דין.

אפתח ואציג, כי מהראיות עולה כי הנאשם החזיק בחוגלות שニצודו והנ帞ם לא הניח בפני בית המשפט ראייה כלשהי המצביע על כך שהוא אחז בהיתר דין המתיר לו להחזיק בחוגלות /או המתיר לו לצוד אותן. לא זו זו אף זו, הנאשם בחחר שלא להיעד ועל פי הוראות סעיף 162 לחוק סדר הדין הפלילי, הימנעות זו מחזקת את הריאות נגדו. לפי הוראות החוק הספציפי הנוגעת לעניינו, ועל פי הוראות חוק סדר הדין הפלילי, די בכך כדי להוביל להרשעת הנאשם בעבירות המוחסנת לו, שעיה שעיה שהראיות מבוססות היטב את החזקת החוגלות ברשותו והנ帞ם לא הרים את הנטול המוטל עליו על פי החוק.

אר גם מעבר לאמור, נראה להלן, כי המשימה הוכיחה, מעבר לכל ספק סביר, את יסודותיה של העבירות המוחסנת לנ帞ם.

הודאת הנאשם:

בחומר הריאות מציה הودעה שנגבתה מה הנאשם מיום 13.1.28 בתחנת משטרת עכו. צוין בהודעה, כי הנאשם דובר את השפה העברית, והסכים להិחקר בשפה זו. עוד צוין, כי הנאשם וויתר על "צג משפטי" בטרם החקירה.

בכל הנוגע לחשד שייחס לו, טען הנאשם "**לא צדי חוגנות, החוגנות האלה קניתי אותו מהגדה**" (שורה 1 להודעה). הוא סיפר כי הוא יצא באותו בוקר בשעה 05:00 והגיע לאיזור אריאל סמוך לשעה 07:00, וטען שבמקום יש אדם שמכור חוגנות וממנו הוא רכש אותן. הוא שילם לו, אותו אדם הזמן אותו לביתו, הוא התארח אצלו מספר שעות וקיבל ממנו את החוגנות. עם זאת, הנאשם טען כי הוא לא מכיר את שם הכהר בו מתגורר אותו אחד. הוא נסע משם לבתו, וכאשר הגיע לצומת יגור, אסף לרכבו שני אנשים. הם כמעט ולא שוחחו בדרך, וכאשר נתקל במחסום המשטרה הם ירדו מהרכב והלכו. הנאשם אישר כי הוא ניגג ברכב ניסן טראנו המצוי בבעלותו, אותו רכש מאחיו. הוא לא ביצע העברות בעלות פורמלית, אבל הרכב שיר לו ובעלותו. הוא פירט בפני החקיר את מסלול נסיעתו.

כאשר נשאל לגבי אותה פגישה עם אותו אחד שמכור חוגנות לטענותו, טען כי אכן לאו他也 אחד יש מספר טלפון אך הוא לא זכר את מספר הטלפון, הוא לא רשום בטלפון הנייד של הנאשם, הוא סיפר כיצד קבע אליו, אך לא ידע למסור פרטים מזהים או פרטיים כלשהם אודוטוי. הוא טען כי שילם כ-1,000 עד 1,200 ל' עברו אותן חוגנות שנתפסו ברשותו. לדבריו, רכש ממנהן 22 חוגנות. עוד טען, כי הוא לא מכיר את האנשים שעלו אליו בדרך. לדבריו, הם דוברי ערבית. הנאשם ציין, כי הוא מודיע לך שאסור לצוד חוגנות, יודע שהחזקת חוגנות אף היא אסורה לו על פי החוק (שורות 43-40 להודעה). כאשר נשאל מדוע לוקח אליו את רובו הצד, וכמויות גדולות של תחמושת הנעה דבצד, אם רכש חוגנות מהתות מאותו אחד, טען כי הוא התקoon לצוד יונקים.

כאשר נשאל לשם מה הסכינים שנטפסו ברשותו וממה כתמי הדם שיש עליהם, טען שכתמי הדם יפנים. כאשר הטיח בו החוקר שהוא יחד עם השניים הננספים שהיו איתו ברכבו, כאשר ברחו מהזירה, ערכו ציד לא חוקי באיזור אריאל, אמר לוחcker "אנחנו נפגש בבית המשפט תוכיח לי את זה בתמונות והשופט ישפוט" (עמ' 4 שורות 32-36).

עוד נשאל האם עצר בדרך חזורה מאיריאל וירד מהרכב, והשיב כי עצר בדרך לעשות את צרכיו ולקנות שוקן או קפה הפוך, הוא לא זכר בדיק מה. לדבריו עצר בתחנת דלק שבכביש 6. הוא טען שהוא יצא מכביש 6 בิกנעם והמשיך עד אחיהוד לכיוון ביתו. כאשר נשאל מדוע נוסע שהיה איתו ברכב, שלדבריו הוא לא מכיר אותו, אסף אותו במקרה, ושב מאוחר בעת המעצר, אסף את החוגלות ושם אותן בצדנית אפורה עם מכסה אדום שנמצאה אותה עת בחדר החקירה, טען הנאשם כי הוא לא יודע.

בסמוך לשלב זה בחקירה, ביקש הנאשם לשוחח עם אשתו, טלפונית, והדבר ניתן לו. לאחר מכן, נמשכה חקירתו, והוא נשאל אם ברצונו לומר דבר מה נוספת. הוא השיב בחיוב, התווודה ואמר:

"כן אחרי שהשבתי עם עצמי החלטתי להגיד את האמת שאני עשית טעות שלקחתית את הבן שלי ג'ואד אחי אחרי ששכנעתו אותו שאני כל השבוע לא רואה אותו רק ביום שבת ובקשר לسؤال אנו שכנענו אותו שהוא ילווה אותו רק בשבייל לנוהג הוא לא נגע ברובה אני נשבע לך ושום דבר לא עשה, אני עשית הכל ואני מודה בטיעות שלי"

ש: היכן אם כך, צדתם את החוגלות?

ת: באיזור גדרה אם אני לא טועה ולא זכר כל כך את המקומות אבל שם

ש: של מי הרכב?

ת: של סאלח

...

ש: האם הייתה באיזור אריאל?

ת: לא הייתה

ש: ולא רכשת חוגלות היום?

ת: לא

...

ש: האם יצאת לכיוון הדרום במטרה לצוד חוגלות?

עמוד 5

ת: לא בדיק, אם יש ברווזים יונקים از גט כנ

...

ש: מדוע סאלח וגיאד ברחו?

ת: נשבע לך לא יודע, הילד פחד להסתבר בגלן שהוא חייל

...

ש: מדוע החלטת לספר כתע את הגרסה האמיתית [מילה לא ברורה - ש.ב.]?

ת: אני אכלתי אותה נפלתי בפח ולא רוצה לשקר

ש: האם ברצונך לומר דבר מה נוסף?

ת: אני מאד מצטער כי אף פעם לא עשית דבר כזה זה פעם ראשונה שיצאתי השנה לאיזור הזה ואני מוכן להסביר".

הנה כי כן, הנאשם התווודה כי יצא לאזר גדרה לצד חוגלות, הוא נוקט בלשון "צד" ומצין את סוג הצד "חוגלות". הוא מדבר בלשון רבים, ולא בצד. על מנת לסביר את אוזנו של הקורא, אצין כבר עתה, כי נכחו איתו ברכב במו גיאד שלבש מדי צה"ל (חשיבות לתיאור הלבוש תובן בהמשך), ואחיו של הנאשם, סאלח. הוא מאשר, כי כלל לא רכש את החוגלות שניצחו כפי שטען קודם לכן, וההכוונה ביציאה דרומה הייתה לצד ברווזים, יונקים וחוגלות. עוד מסר, כי ברצונו להתוודות ולמסור את האמת הויאל וחש שעשה טעות והוא "לא רוצה לשקר" - כך קלשונו.

גובה ההודעה מר לעיד לינגד העיד במשפט, מסר שהוא משמש כ-12 שנה כאיש חקירות במודיעין וגם בתחום החקירות, סיפר כיצד גבה את הودעתו של הנאשם תוך הסברת זכויותיו והחתמתו על כן. עוד הוסיף, כי הוא ניהל את החקירה בתיק, והדגיש כי בהודעה שגבה ממנו, הודה הנאשם במיחס לו, תוך שהוא מפרט את הדברים ומציין כי מי שנכח באותו הם אחיו סאלח ובנו גיאד, שהיה באותה עת חייל. הוא ציין, כי שניהם ניסו להתחמק מהחקירה, אך לפחות זמנו ונחקרו, ואף הוגש נגדם כתב אישום.

בכל הנוגע להודעתו של הנאשם, תיאר לינגד את הדברים, ציין כי בתחילת החקירה טען הנאשם, כי הוא נסע בלבד ברכב, והרחיק את אחיו ובנו החיל מהארוע. לגבי החוגלות שנפתחו ברכבו, טען, שהוא קנה אותן מאדם תושב השטחים מכפר ליד אריאל, אותו תיאם יומם קודם לכן את המפגש. בשלב מסויים בחקירה, החליט לומר את האמת והתוודה (עמ' 23 שורות 18-27).

ציון, כי בהודעה מאוחרת יותר שנגבתה מהנאשם כשנה וחצי לאחר האירוע, ביום 15.3.15 (ת/18), חזר בו הנאשם מהודעתו, טען שאחיו ובנו לא היו ברכב, שלא צד ולא החזיק בחוגלות, אין לו מושג מה עשו החוגלות בתוכו ורכבו.

לדבריו, הוא עמד במהלך החיפוש ברכב, הוא לא ראה אותן, למראות שעמדו לצד השוטרים שביצעו את החיפוש, והרחקיק עצמו מהairoo.

החוקר לינג נחקר חקירה נגדית ארכוה, מפורטת, וממצאה, וככל שנחקר התרשםתי כי ההודעה שבגבה מהנאשם נגבתה באופן חופשי ומרצון של הנאשם. חקירותו לימדה, כי החוקר עשה את מלאכתו נאמנה, חקר את הנאשם בכל הנקודות הרלוונטיות לairoo, הקפיד על זכויותו של הנאשם, ואף איפשר לו להתקשר אל אשתו כאשר ביקש זאת.

הודאותו של הנאשם מפורטת דיה, נאמרה בסמוך לairoo, באופן ספונטני, תוך שנלמד ממהלך גבייתה כי הנאשם ביקש להתוודות, הוא היכה על חטא, הסביר את מעשי, ואת הסיבה מדוע הרחקיק את בנו מהairoo (היותו חיל). אמן, זמן רב לאחר מכן, מסר הנאשם גרסה המתכחשת להודאותו, אך אין בידי ליתן לה כל משקל הן מהטעמים המפורטים לעיל בדבר הodiumו של הנאשם, והן בשל כך שהgresה המאוחרת, המתכחשת, אינה עולה בקנה אחד עם הראיות בתיק, ואף לא עם השכל הישר. כך למשל, שלול הנאשם באופן גורף כל נתון עובדתי, לרבות נוכחותם של אחיו ובנו בעת עיכוב הרכב כאשר ברור לפיה הראיות שהרכב עוכב במקום והם נכוו.

ציוין, כי ההגנה לא טענה בתחילת המשפט או במהלךו, אף טענה מאבות הפסול, בניסיון לתקוף את ההודאה. מミלא לא נוהל משפט זוטא ביחס להודאה, ולכן הودאותו של הנאשם, על כל פרטיה, עומדת בעינה. להודאה זו מצטרף מצבור ראייתי עשיר שלא זו בלבד שמחזק אותה, אלא הוא עולה בקנה אחד עמה ומוביל להרשעת הנאשם, כפי שנראה להלן.

התפיסה והחיפוש:

מחומר הראיות שבפני בית המשפט עולה כי ב-28.12.2017 סמור לשעה 17:20-13:28 התקבלה שיחת טלפון בה נמסר כי בסמוך לתחנת דלק פז, המוקמת בין גדרה לחפצ' חיים, נצפה, רכב נישאן טראנו בצבע אפור, כשהדלת האחורייה פתוחה, ובסמוך לו עומדים שלושה אנשים, כאשר בתוך הרכב חולצות. המודיע מר איתי ארכוי, חקלאי מהסביבה, מסר גם את מספר הרכב, וצין כי אחד האנשים לבוש מדי צה"ל.

ציוון, כי ארצי נחקר ומסר הودעה מפורטת (ת/23), ממנו עולה, כי מדובר בחקלאי אשר מעבד את אדמותו בסמוך לתחנת דלק פז בין גדרה לחפצ' חיים. ארדי מסר, כי הבחן ברכב מסווג נישאן טראנו בצבע אפור, ציין את מספר הרישוי של הרכב. הוא הבחן בו כשהוא חונה בתחנת הדלק, ליד עמדת מילוי אויר, כשהלידו שלושה אנשים שנמצאים בחלק האחורי של הרכב, הדלת האחורייה פתוחה, והוא הבחן שהם "מתעניינים עם חולצות שנמצאות ברכב" (שם בשורות 8-7). עוד הבהיר, כי הוא יודע כי מדובר בחולצות, הויל כי הוא מכיר את העוף זהה, הוא חקלאי מאז ילדותו, נמצא הרבה בשטח, וגם ציד ברישון, ולצורך כך עבר מבחן זיהוי עופות, כך שהוא יטיב שמדובר בחולצה והוא גם יודע שחולגה אסורה בצד.

אשר לאנשים שנחחו באותו מקום, מסר ארצי כי אחד מהם צעיר, לבוש מדי צה"ל. הוא הבחן בכל התרחיש, הויל ונסע עם טרקטור וمزרעה רחבה באיטיות, ועבר בסמוך "**ליד הרכב שלהם**" (שם, שורה 20). אז התקשר לפקח רשות הגנת

הטבע, מר הלל עוזן ומסר לו את המידע זהה.

הפקח הלל עוזן, ציין בדוח הפעולה שערך בעניין זה (ת/20), כי הוא יצא מביתו בקיבוץ גבעת ברנר לכיוון גדרה, כאשר הוא בקשר טלפוני עם ארזי, המודיע, שהחל בינתיים לזרוע בשדה סמוך לתחנת הדלק. בשלב מסוים, מסר לו ארזי, כי שלושת האנשים נכנסו לרכב והחלו בנסיעה לכיוון כביש חוף חיים, ובכircular פנו ימינה לכיוון כביש 40. עוזן הגיע לתחנת הדלק, נפגש עם ארזי אשר הראה לו ליד מתבן מילוי האויר, נזקotaו אוטן הוא זיהה כנאות של חוגנות. הוא התקשר לחוקר ליעד לינג, מסר לו את פרטי האירוע ואת מספר הרכב, על מנת שניתן יהיה לאתר את השלשה בדרך צפונה.

החוקר ליעד לינג מוסר כי בשעה 18:00 יצר איתו קשר טלפוני הלל עוזן, ומסר לו כי חקלאי המוכר לו יצר עמו קשר מאוחר והבחן ברכב מסווג ניסאן טראנו בצבע אפור, החונה בתחנת דלק הסמוכה למחלף המוביל לכביש 6 צפונה, וכי ברכב שלושה אנשים, אחד מהם צער לבוש מדים, והחקלאי הבבחן ברכב בחוגנות, ובכך שהשלושה ניקו נזקotaו מהרכב. החוקר לינג בדק את מספר הרכב, אותו מסר לו הפקח הלל, והרכב נמצא כשייך למר סלאח ابو יוסוף מירכא (אחיו של הנאשם). הוא עידכן את יתר הפקחים אמיר פרדיין ואיל מילר, על מנת שאלה יצרו קשר עם משטרת ישראל וניסו לעכב את הרכב טרם הגיעתו לכפר ירכא.

הפקח איל מילר, ערך דוח ממנו עולה, כי החוקר ליעד לינג התקשר אליו, דיווח לו על ג'יפ ניסאן טראנו אפור, שנראה בתחנת דלק פז באיזור גדרה, עוסק בניקוי חוגנות, ובקש ממנו לאתר את הרכב. הפקח מילר העיריך כי הרכב נמצא בדרכו לירכא, ולכן החליט לבקש סיוע מהמשטרת על מנת לחסום את אחד הכבישים בדרך לירכא. מילר עידכן את הפקח אמיר פרדיין בפרטיו האירוע, ופנה לגורמים המתאים על מנת לבצע חסימת צירים, בכדי לתפוס את הג'יפ הטראנו.

בשעה 19:30 לערך, הודיע לו אמיר פרדיין, כי הרכב הגיע לצומת אחיהוד שם נתפס וועוכב. הפקח מילר התבקש להודיע גם למשטרת עכו, על מנת שתשלח נידת שוטרים, מכיוון שני מעוכבים מתוך שלושה הרכב ברחוב מהמקום. עוד הוא ציין, כי הוא הגיע למקום, שם פגש גם בחוקר ליעד לינג, ובוצע חיפוש הרכב החשוד (ראו ת/21).

אמיר פרדיין מסר, כי הקיים מחסום בקרבת צומת אחיהוד, יחד עם לשמור הגבול, ולאחר מכן כי הרכב עוכב, וברכב נמצאו חוגנות ונשקי. לינג הגיע למקומות ולמד מאmir פרדיין, כי שני החסודים עזבו את המקום, והנאשים עוכב לתחנת משטרת עכו. לינג התקשר לחשוד שעזב את המקום, אחיו של הנאשם, מר סלאח ابو יוסוף, מספר פעומים, אך לא היה מענה. הוא הגיע לתחנת משטרת עכו, פגש בנאשם ובנכחותו ערך חיפוש ברכב יחד עם אמיר פרדיין. בחיפוש הבחין בכמות גדולה של כדורים רפואיים מסוימים, במשקלם ראייה, רובם ציד חד קני, סכין עם כתמי דם, תיק וכו נזקotaו של חוגנות ו-26 חוגנות שניצודה והושמו בצדנית אפורה שהייתה ברכב. כמו כן, נצפו ברכב נזקotaו של חוגנות, כתמי דם החסודים של חוגנות, תחמושת כדורי ציד וمشקפת וחgorה LCD. נמצא סכין נוספת, עם נזקotaו של חוגנה עליה. המוצגים צולמו על ידי החוקר (ראו ת/4).

לאחר מכן, פנה לינג לחקור את הנאשם, ובמהלך החקירה התקשר הנאשם, לבקשתו, לאשתו, אינה שוחח בשפה העברית, ואף אמר לה, כי הוא הודה במעשה, ושאל היכן בנו גיאוד. עוד הסביר לה, כי מבקשים את הבן לחקירה, וכן

את דודו סאלח. בתום השיחה, ביקש הנאשם לחזור בו מהודאותו, ולמסור גרסה אחרת, תוך שהוא מבקש מהחקור "לקבוע את העדות שמסר קודם קודם לכך" (ת/7 שורה 31).

הפקח אמר פרנדיאן העיד בפני בית המשפט, כל המסמכים שערוך בגיןו הוגשו בהסכמה. בדו"ח הפעולה שערך ביום 30.12.13 אודות האירוע (ת/1) מסר, כיlingen התקשר אליו ומסר לו שיש ג'יפ ניטן בצבוע אפור השיר לסלח ابو יוסף ויישנו חشد כי ברכב יש נשק וחוגלות, וביקש שנסה בסיוו המשטרה לעכב את הרכב כאשר יגיעו לאזרוח שלו. בהמשך דו"ח הפעולה, מתאר כיצד עצר עצר את רכב הנאשם, ראה כי ברכב ישבו שלושה גברים - הנאשם, אחיו של הנאשם ובחר צער נסוף שהיה במדוי ב' של צה"ל, וכי הציג בפניהם תעודה פתק ומסר להם כי הם מעוכבים, כאשר מאותו רגע התנהגות שלושת הגברים הייתה לחוצה מאד.

פרנדיאן מסר כי שאל אותם אם יש נשק ברכב, והם ענו לו שלא ידוע להם על הימצאות נשק ברכב.

בהמשך תיאר כיצד ביקש מה הנאשם לצאת מהרכב ולהוציא את הנשק כי ידוע לו שיש נשק ברכב ושהם חזו מכך, וכן הנאשם הוציא את הנשק מהרכב, והוא שזהו הוא, ומסר לו אותו, את הנשק הכנס לרכב הרשות ונעל אותו. בהמשך אחיו של הנאשם ניסה להתנייע את הרכב, השוטר איברהים אמר לו שהם מעוכבים והוא ראה את הבוחר השלישי במדים, מתעסק במשהו במושב האחורי, כאשר הביט לשם, ראה שהוא דוחס חוגלות לתוך תיק קטן, אז אמר לנายน שוציא את התיק עם החוגלות, וגם אותו שם ברכב הרשות ונעל אותו. כאשר חזר, ראה אחיו של הנאשם נעלם, ואילו החיל הלך לכיוון צומת אחיהוד, לאחר שהשוטר אמר לו שהוא יכול ללכט והוא אינו קשור לזה.

עוד תיאר פרנדיאן בדו"ח, כי בהמשך בוצע חיפוש ברכב, בתחנת המשטרה, ונמצאה נזча החשודה כנוצת חוגלה מתחת למושב הנסעים מאחור ותיק עם כדורי ציד רבים. מרגע שתפס את החוגלות מסר לו הנאשם כי הם קנו אותן בגדה, בחקירת הנאשם הכחיש שהוא עמו אנשים ברכב, אך בהמשך הודה, כי בנו ואחיו היו עמו וכי החוגלות ניצודו.

בחקירתו הנגדית אישר פרנדיאן, כי התיק שלתוכו דחס החיל את החוגלות הוא הצדנית. לגבי מספר החוגלות טען הפקח, כי ספר את החוגלות ביום האירוע בתחנת המשטרה, ולאחר מכן הועברו לשקיית הירוקה. לשאלת בית המשפט, מסר העד, כי עשו שרשרת מוצג, וכי מוצג החוגלות היה צריך להיות במקפיא וכן ציון, כי על מנת לזהות איזה מוצג שיר לאיזה אירוע, מסר הוא רושם על השקית עצמה בטוש ומצמיד פתקית.

השוטר חאלד איברהים מתאר בדוח פעללה שערך (ת/30) את עיכוב הרכב וכייזד הבחן בתוך הרכב רובו ציד בתוך נרתיק, ומאתורי הכסא ברכב הבחן בחוגלות. הוא ציין כי ברכב היו שני נוסעים, אחד ישב ליד הנהג והשני במושב האחורי. לאחר שירדו מהרכב עמדו בצד ועזבו את המקום.

מסקנות וממצאים:

אשר לעבירות אישור החזקת ערך טבע מוגן -

עבורה זו הינה עבירה אחראיות קפידה ועל כן כל שנדרשת הטעינה להוכיח בעניין זה היא החזקת החוגלות, ואילו על הנאשם מוטל נטול הראייה להראות, כי הוא מחזיק באותו ערך טבע מוגן, כעולה מלשון החוק והוראותיו.

לאחר שנבחנו כלל הראיות והעדויות שהובאו בפני בית המשפט נמצא לקבע כי הוכח מעבר לכל ספק סביר כי ברכב נתפסו חוגלות שהין ערך טבע מוגן.

אפתח בהיותה של החוגלה ערך טבע מוגן, ואפנה בהקשר זה לחוות דעתו של ד"ר סיימון נמצוב (ת/26), ממנה עולה כי החוגלה מוגדרת כערך טבע מוגן מאז 7/2/2005 וכחית בר מוגנת מאז 1/9/2006. עם זאת, מעינקה רשות הטבע והגנים רשותן לצד חוגלות, אך ההיתר מצומצם לצרכים המופיעים בסעיף 3 לחוק הגנת חיית הבר, כשעיקר הטעם לכך הוא מניעת סכנה לציבור, למשל, בתחום תחומי נתב"ג בשל החשש שהעופות יזקלו למיטוסים הממראים והונוחתיים, על הסכנה שיש בכך לח"י הנוסעים. בחוות הדעת עומד ד"ר נמצוב על חשיבותה של החוגלה במאזן האקוולוגי ותרומהה למארג הסביבתי. חוות דעת זו הוגשה בהסכמה ולא נסתרה בראייה כלשהי מצד הגנה.

בכל הנוגע לעצם החזקת החוגלות ברשותו של הנאשם, הנאשם הודה במהלך חקירותיו, במספר הזדמנויות שהחזיק את החוגלות. גרסתו של הנאשם הייתה גרסה מתפתחת וכובשה, כאשר תחילת מסר שהחזיק את החוגלות לאחר שקנה אותן מאדם בגדה. בהמשך, ולאחר ששוחח טלפונית עם אשתו, החליט להתמודות בכל ולחותות כי הוא צד את החוגלות וכן הן הגיעו לידי, ובשלב מאוחר יותר, שינה שוב את גרסתו ומסר כי אין ידוע דבר על החוגלות שנמצאו ברכבו.

معدיות הפקחים ודוחות התפיסה שהוצעו בפני, עולה כי ברכבו של הנאשם נמצאו, בין היתר, 26 חוגלות מותות, אשר נורו ונשחתו בצווארן. החוגלות נתפסו על ידי הפקח אמיר פרנדיאן, והוא עבר על ידו למחסן קירור עד לבידיקתן.

בהקשר זה יצוין, כי הוגשה חוות דעתו של אוהד הצופה אקוולוג עופות (ת/27) אשר אישר כי הנזות ברכב הנאשם היו של חוגלות וכי הנזות על הסיכון המתיקען ההן של חוגלות (ראו ת/4 תמונה הסיכון כשהיא מוקפת ועל הלוב שלא נזות).

יודגש, כי תפיסת החוגלות לא הייתה פועל יוצא של בדיקת רכב שגרתיות, אלא מדובר במבצע תפיסה רב משתפים שהחל בעקבות דיווח של חקלאי באזרע, אשר הבחן בחוגלות המתוות ברכבו של הנאשם והתקשר לפפקח הלל עזרן לדוח לו על שראה, כאשר אותו פפקח יצא מביתו לכיוון מקום רכבו של הנאשם, על פי דיווח המודיע, והתקשר לתגובהו נוספת של חוקרם ופקחים מרשות הטבע והגנים וכן שוטרים מהמשטרה. לבסוף, עוכב הנאשם על ידי הפקח פרנדיאן ושוטר נוסף, בעקבות החשד שדווח כי הוא מחזיק בתיקו חוגלות. מעבר לחשד סביר זה שהגיע בעקבות דיווחו של החקלאי כאמור, מצין הפקח בבירור, כי כאשר עיכב את הנאשם, ושני הנוסעים הנוספים שהיו ברכב, הבחן בבחור הצער, החיל, מתעסק עם משהו במושב האחורי של הרכב, והבחן כי מדובר בחוגלות אותן הוא דוחס לתוך תיק.

בעקבות כך, החשד הסביר שהיה לפפקח על מנת לעכב את רכבו של הנאשם ולעשות בו חיפוש, התחזק, והוא הורה לנאשם להוציא את החוגלות מהרכב. תיאוריו של פפקח רשות הטבע והגנים פרנדיאן, מקבלים חזק מעמדתו של השוטר חדל איבריהם אשר נכח עימיו במהלך התפיסה, אשר מאשר את תפיסת החוגלות. בנסיבות, היה להפקחים האוחזים בסמכויות זהות כשל שוטרים, לעורר חיפוש ברכב והוא נערך כדין, ויצוין כי הנאשם לא התכחש למצאיו.

אשר לעובדה כי מדובר בחוגלות שניצודה ע"י הנאשם, מעבר להודאה הבוראה והחדר משמעית של הנאשם, כי צד עמוד 10

חוגלות, והוא כיצד יודע היטב כי מדובר בחוגלות, כעולה מהודאותו, הרי שמשלב תפיסת הרכב במחסום שהציבו פקחי הרט"ב והמשטרה, ועד לזיהוי המדעי של החוגלות ע"י מומחי הتبיעה, ישן עדויות המזהות את העוף שנתפס ברכב הנאשם בחוגלות.

ציוון בהקשר זה, כי לא נתתי משקל לזרוי העופות ע"י מר ארזי, אותו חקלאי שמסר, כי הבחן בנאש אחיו ובנו "מתעסקים בחוגלות" בחלקו האחורי של ג'יפ הטראנו, והנוצות שהבחן במקומם עמידת הג'יפ, הויל ועדותו הייתה בגדר עדות סבירה והנוצות הללו לא הוצגו כראיה. אולם, איןני נזקק להן לאור המסקנה בדבר נסיעת הג'יפ מהמקום עד לעיכובו ע"י השוטרים, התפיסה וממצאה, כאמור לעיל.

מכאן המסקנה העובדתית שהנאשם החזיק ברשותו 26 חוגלות. לאור הוראות סעיף 34 לחוק הגנים הלאומיים, נטל הראה עבר אל הנאשם להראות, כי החזיק בחוגלות כדין, אך הנאשם לא ראה, כי החזיק בהן כדין, היפך מכך.

כפי שראינו לעיל, הנאשם הודה במפורש, כי צד את החוגלות, והבהיר כי עשה טעות כלשונו. כך שברור כי הנאשם فعل שלא כדין.

גם אם אתעלם מעצם ההודה הברורה על ציד החוגלות על ידו, הרי שחומר הראיות עולה כי הוא החזיק בחוגלות ברכבו. בתחילת חקירתו סיפק הסבר קלוש哉ילו רכש אותו מאלמוני מהגדה שאת פרטיו לא ידע למסור, ובהמשך, כאמור, התוודה והודה כי צד אותן. אף אם הייתה מתעלם מהראיות הרבות המוכחות, כי צד את החוגלות, כפי שהנאשם הודה, והייתי נוטה לגרסתו,哉ילו לא צד את החוגלות, אלא קנה אותן ממאן דהוא מהגדה, אין בכך כדי להוות אישור להחזקתו כדין לפי החוק. כך שאמם זו הייתה גרסתאמת, ואין בידי לקבוע כך, לא היה בה כדי לפטור את הנאשם מאחריות פלילית לעבירה המיוחסת לו.

מעבר לכך, גרסתו של הנאשם哉ילו רכש את החוגלות אופיינה בסטיות ופרוכות רבות, כאשר הנאשם כשל לספק פרטים ותיאור נוספים אותו אדם אשר מכיר לו את החוגלות, על אף שלטענתו התארח בביתו מספר שעות טרם קיבל ממנו את החוגלות. הנאשם בחר שלא להעיד, ולא מצאתי לקבל גרסה זו כאמינה נוכח הפרוכות הרבות בה.

בנוספ', ומעבר לשינוי גרסתו בעניין אופן קבלת החוגלות לידי 3 פעמים במהלך חקירותיו, הנאשם אף לא אמראמת אודות האנשים שהיו איתו ברכבו, כאשר מסר כי הוא אינו מכיר את האנשים שישבו איתו ברכב, והציג שבנייהם דחס את החוגלות לתוכה, אשר בהמשך התברר כי מדובר בבנו החיל ובאחיו סאלח. מאוחר יותר בחקירה, הבahir הנאשם מודיע לא אמראמת. הוא ביקש לגונן בעיקר על בנו החיל על מנת שלא יסתבר, כלשונו.

אשר לטענות הנאשם בדבר "שרשרת המזג" ותיעוד, אכן, אין להפריז בחשיבותו של תיעוד מפורט אודות פועלות חקירה לרבות חשיבותו של תיעוד בדבר "שרשרת מזג", והדברים ברורים למדי, لكن לא ארכיב.

עם זאת, לא מצאתי כי בנסיבות, ניתן לקבוע כי נפלו כשלים ראיתיים המצדיקים פסילת החוגלות כראיה בשל תיעוד לא מדויק ואנמק בקצרה.

ראשית, אחזoor ואדגיש כי הנאשם עצמו הודה ואייר כי מדובר בחוגלות שניצודה והוא ברשותו, ولكن ראייה זו, כשהיא מצטרפת ליתר הראיות, בין היתר, תמונות המתעדות את החוגלות השחותות, את רכב הנאשם ואת התפיסה עצמה - מבססת דיה את אחריותו, והשאלה הראייתית הטכנית של 'שרשרת המזג' היא משנה.

שנית, יshownו תיעוד בתיק בדבר תפיסת החוגלות ואפנה בהקשר זה, בין היתר, לтиיעוד של אמר פרנדיאן ולת/22 של מר שי קורן, המתאר את חיפוש והtrapisa, ומציין כי החוגלות hei "רכות וטריות" ועל פי נסינו hn "ニיצודו לפני זמן לא רב". hn צולמו תועדו והועברו לmundah לבדיקה, hn הובאו בשקיות נילון לשם הוכנסו ע"י הפקחים, שסומנה א.פ. ע"י הפקח אמר פרנדיאן, עורק החיפוש והtrapisa, hn הוצאו מהשקיית, נספרו ונבדקו ע"י ד"ר רונה נדלר (ראו ת/25). נכון התשתיית הראייתית לא מצאת כי נפלו פגמים בעוצמה המצדיקה 'קטיעת השרשית' ולצורך קביעה, כי לא הוכח שהחוגלות שניצודו ונתפסו ברכבו של הנאשם, אין החוגלות שנבדקו בmundah.

לאור האמור, אני קובע כי הנאשם החזיק ב - 26 חוגלות, שהין ערף טבע מוגן, ללא שהוא בידו אישור לכך כדין.

אשר לעבירות הצד חית בר מגנת לא היתר ולא רישון הצד -

במסגרת החיפוש ברכבו של הנאשם, נשאל הנאשם האם הוא מחזיק ברכבו ברובה והתבקש על ידי הפקח פרנדיאן למסור את הרובה. הנאשם תחילה הכחיש שיש ברשותו רובה, אך בהמשך לאור התעקשותו של הפקח פרנדיאן, מסר את הרובה לידי והוא נתפס. עדות לכך ניתן למצוא גם בדו"ח הפעולה שערכ השוטר איברהים שהיה יחד עם הפקח פרנדיאן באותו העת. תמונות של רובה הצד הוגש (ראו תמונה 22 בת/4).

בנוסף לרובה הצד שנמצא ברכבו של הנאשם בסמוך לחוגלות, נמצא באותו תיק סכין, אשר עליה כתמי דם (ראו תמונה 24 בת/4).

שני הממצאים שנמצאו ברכב, hn רובה הצד והסכין עם כתמי הדם, תואמים את שיטת הצד והשיטה של החוגלות, אשר נמצאו יריות ולחחות בצווארן ואפנה בעניין זה לחות דעתה של ד"ר רונה נדלר (ת/26), אשר ערכה בבדיקה פיזיקלית וצלומי רנטגן לגופותיהן של החוגלות וממצא כי "לכל החוגלות היה צוואר שחוט, נראה כי השחיטה נעשתה על ידי חפצך", וכן כן צינה כי מצאה בגופות החוגלות חלקים מתכתיים, ושברי עצמות עקב חידרת העצמים המתכתיים.

כמו כן, הוגשה חות דעתו של אחד הצופה אקלולוג עופות (ת/27) אשר אישר, כאמור, כי הנזנות ברכב הנאשם, היו של חוגלות, וכי הנזנות על הסכין המתקבעת, hn של חוגלות (ראו ת/4 תמונה הסכין ועליה נזנות).

ממצאים אלה, כשהם מctrapfim לרובה הצד וכדוריו ציד שנמצאו באמצעותו של הנאשם מלמדים, כי הנאשםצד את החוגלות ברובה הצד ולאחר מכן שחתו אותו בסכין. יצוין, כי לא הובאה כל חות דעת לסתור וחות דעת המומחים מטעם התביעה ממלא לא נסתרה בראיה בלבד.

לפיכך, הnneni קובע כי הנאשםצד את החוגלות שנמצאו בראיה.

סוף דבר:

אשר על כן, הneni קובע כי המשימה הוכיחה את עובדות כתוב האישום מעבר לכל ספק סביר ועל כן הneni מרשים את הנאשם בעבירות **של איסור החזקת ערף טבע מוגן** - בנגד לסעיפים 33 (ד) ו-57 (א) לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח 1998 ובניגוד לתקנה 2(א) לתקנות גנים לאומיים, שמורות טבע ואתרי

הלאום (איסור פגעה בערכיו טבע מוגנים), התשמ"ד - 1983; ו**מציד חיית בר מוגנת ללא היתר וללא רישיון ציד** - בניגוד לסעיפים 2 ו-14 (ב) לחוק הגנת חיית הבר, התשט"ו - 1955

ניתנה היום, ט' ניסן תשע"ח, 25 מרץ 2018, במעמד הצדדים